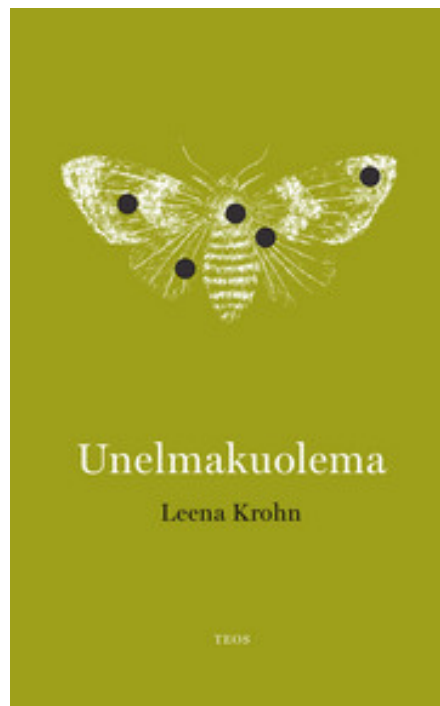

Unelmakuolema

Leena Krohn

Download now

Read Online ➞

Unelmakuolema

Leena Krohn

Unelmakuolema Leena Krohn

"Siellä, missä kaksi ihmistä kohtaa toisensa, on aina läsnä kahdeksan aavetta."

Lucialla, unettomuudesta kärsivällä nukutuslääkärillä, on virka sekä Unelmakuolemassa että Pakastamossa. Unelmakuolema tarjoaa hyvinvoiville kansalaisille, myös nuorille ja terveille, mahdollisimman laadukkaan kuoleman. Pakastamon asiakkaat puolestaan tavoittelevat kuolemattomuutta, he uskovat tieteen vielä kerran löytävän ratkaisun parantumattomiin sairauksiin.

Unelmakuoleman moninainen ihmisverkko kietoutuu Lucian ympärille, jolta kaikkein vaikeimmat tapaukset tulevat hakemaan ratkaisua ongelmiinsa. Äänitarkkailijana toimivaa Tottia piinaavat äänet, joita kukaan muu ei kuule. Kassu on häirikkönuori, joka liittyy työpaikkoja sabotoivaan salaiseen iskuryhmään.

Syvämietteinen Nara on pettynyt ihmisiin ja haaveilee kuoleman kautta siirtyvänsä osaksi kasvikuntaa.

Samaan aikaan kaupunkilaisia askarruttaa yhä tiheämmin esiintyvä outo valoilmiö, eräänlainen tulikimalainen. Entuudestaan tuntematon hyönteislajiko se vain on? Vai huippumoderni tiedustelijarobotti? Jumalten sanansaattaja?

Unelmakuolema puhuu ihmisen ristiriitaisesta halusta elää ikuisesti ja kuolla lopullisesti. Tietoisuuden ikuisuus lohduttaa, mutta se myös kauhistuttaa. Keitä tässä huoneessa onkaan minun lisäkseni? Eikö ole mitään toivoa päästä lepoon? Miksi on jätettävä oma koti, ihmisruumis?

Unelmakuolema Details

Date : Published 2008 by Teos (first published 2004)

ISBN : 9789518511819

Author : Leena Krohn

Format : Paperback 218 pages

Genre : Fiction, European Literature, Finnish Literature, Speculative Fiction

 [Download Unelmakuolema ...pdf](#)

 [Read Online Unelmakuolema ...pdf](#)

Download and Read Free Online Unelmakuolema Leena Krohn

From Reader Review Unelmakuolema for online ebook

minna says

2.8.2007

Krohn, Leena: Unelmakuolema (2004)

8-

- Maailma, jossa on mahdollista ostaa itselleen unelmakuolema tai syväjäädyttää itsensä tulevaisuuteen. Ihan miel.kiint. idis, mutta toteutus (luvut kuin itsenäisiä novelleja) toi irtonaisuutta vähän liikaa. Ja loppujen lopuks tapahtu vaan vähän. En innostunu lukemisesta.

Jasmiina F says

A bookcrossing book I found from a library's recycling shelf. I wasn't supposed to read this one yet, but I wanted to read something in Finnish and this caught my eye on my shelf.

Books rarely make me feel anxiety, but there was something in this book that made me feel uncomfortable. Maybe it was how human life didn't seem to have much value in this story. And some things were a bit confusing, like the beetle-thing or whatever it was. I liked the dream journal stuff because I'm interested in dreams and what they say about the dreamer but that was probably the only thing I liked about Unelmakuolema.

T4ncr3d1 says

Un romanzo insolito, che si appropria di connotazioni fantascientifiche, ma se ne serve solo in virtù di un puro esercizio di stile.

E' un romanzo insolito, che non vuole andare da nessuna parte, perché altro non è che un giro a vuoto nella contorta mente umana.

Ho apprezzato tantissimo lo stile, originale, e l'ottima caratterizzazione dei tanti personaggi, così strani e, per certi versi, estremi.

Il tutto condito da temi cari all'uomo del Duemila: il ritardo della morte, l'eutanasia, e così via. Ma lungi dal commentarli e svilupparli, l'autrice preferisce piuttosto relegarli in secondo piano, lasciare che si sviluppino da soli: ed è così che lentamente i sogni d'immortalità (o di morte, a seconda dei casi) dell'uomo cadono giù come castelli di carte.

M. A. P. says

Kiinnostuin kirjasta suoraan sanottuna ihan vain sen ristiriitaisen tunteen vuoksi, jonka kuvottavan limenvihreä kansiväri minussa herätti. Nyt teoksen luettuani kiinnostuin toden teolla Krohnista kirjailijana. *Unelmakuolemalla* on kaikki dystopian pääpiirteet, mutta tulevaisuuden sijaan kirjan maisemissa tuntuuinkin pohtivan nyky-yhteiskuntaa.

Teoksen tyyli on vahvasti moraalisoituinen, täynnä eettisiä pohdintoja sarkastisen kerronnan keinoin. Sen sivuilla törmää suuremmassa mittakaavassa ilmiöihin, jotka ovat tulleet tutuiksi omana aikanamme. Kirjassa taiteilijat tappavat (mukamas) yhteiskuntakritiikin nimissä prostituoituja ja videoivat aktin, mistä lukija saa vääjäämättä yhtymäkohtia takavuosien kohuttuun "kissantappovideoon". Unelmakuolemana tunnettu yritys saattaa valokeilaan keskustelun eutanasiasta ja ihmisen itsemääräämisoikeudesta oman kuolemansa ajankohdasta ja tavasta. Pakastamo muistuttaa todellisen maailman vastineestaan, Alcorista, jossa kuolleita ihmisiä pakastetaan tulevaisuutta varten, jossa lääketiede ja teknologia on hypoteettisesti kehittynyt kykenemään herättämään jo kuolleita ihmisiä henkiin. Pohditaan ihmisen kummallista suhdetta elämäänsä ja kuolemaan - kaikesta on päästävä päättämään itse, luonnollinen elämänkaari on jotakin pelottavaa ja epäsovinnasta. Samalla pohditaan filosofisia siitä, onko ruumiin kuolema kuitenkin sama asia kuin tietoisuuden kuolema. Moniulotteisuutta ja syvyyttä pohdintoihin tuovat erilaiset hahmot, kuten muun muassa vegetatiivisessa tilassa oleva tyttö, elämäänsä äärijärjestön kautta sisältöä etsivä Kassu, ihmisiin pettynyt Nara, ja tietenkin teoksen kaikki muut hahmot toisiinsa sitova Lucia.

Kirjassa oli myös ihan jännä näkemys liberalismista ja konservatismista, juurikin hurjan taidemaailman yhteydessä. Ihmisen tappamista yhteiskuntakriittisen taiteen nimissä kritisoivat olivat suuren liberalistisen massan näkemyksen mukaan vanhahtaneita konservatisteja. Tästä heräsi kysymys, voisiko liberalismi mennä liian pitkälle? Onko se jossain suhteessa jo mennytkin? Missä menee tulevaisuudessa liberalismiin ja konservatismiin raja, miten termien määritelmät muuttuvat tai ovat jo kenties muuttuneet viime vuosikymmeninä? Liberalismi on jo nykyään melkein kuin kehu. "Hän on liberaali" sisältää takeen ihmisestä, jonka moraaliset arvot ovat kohdillaan. Mutta voisiko usko ihmisen vapauteen karata tosiaan käsistä? En ehkä itse ole valmis niin kuvittelemaan, vaikka maapallomme aika hullu avaruuden periferia onkin. Mielenkiintoinen kysymys kuitenkin, ja jännä ajatus, että nykyinen liberaalinen käsitys muuttuisikin konservatiiviseksi muuttuvan (oli se muutos sitten kehitystä tai taantumaa) lähihistorian silmissä.

Juonta kirjasta on turha hakea. Kuten jo edellä mainitsin, teoksen punaisena viivana toimii teoksen päähenkilö Lucia, joka on töissä sekä Unelmakuolemassa että Pakastamossa, ja joka on toimenkuviansa sisäisesti repimä nainen. Hän ei usko kummankaan yrityksen toimintamekaniikkaan. Hänen kauttaan esitellään kavalkadi monia muita, omituisuuksissaan äärimmäisen samaistuttavia hahmoja, jotka ovat vain hetkellisiä vierailijoita teoksen yhteiskuntakuvaelman puitteissa. Hetkellisiä vierailijoita, kuten kaikki ihmiset tässä maailmassa - tai ainakin nyt tuntemassamme olemassaolon tasossa.

Pelottava, muttei lopultakaan toivoton kuvaelma ihmisen näennäisestä(?) järjettömyydestä. Nopeasti luettavissa, mutta teksti voi tuntua temaattisesti raskaalta jos ei ihan näin metaan tekstiin ole tottunut. Aiheet jäänevät lukijan mieleen vielä hyväksi aikaa lukemisen jälkeenkin. Pohdiskelevan ihmisen kirja.

Insomnica says

Kaoottinen kertomus tulevasta maailmanlopusta kiehtovine yksityiskohtineen, suosittelen. Krohnia parhaimmillaan.

Heidi (KosminenK) says

Onko ihmisellä sielua, tietoisuutta tai miksi sitä haluaakin kutsua? Mitä on olla ihminen? Mitkä ovat ihmisen ja inhimillisyyden rajat. Utopia. Kuolema, sen lopullisuus ja loppumattomuus. Kuolemattomuus ja kuoleman

kaipuu. Miksi elämämme ja miksi emme eläisi. Ja hyönteisiä, tiedepuhetta ja transhumanismia jälleen.

Niina says

I happened to notice this book in a funnily suitable time in my life, had I done so earlier I doubt I would've really understood the pictures painted, thoughts thrown and characters deeply both created and broken apart half as well as I did now. This has, no doubt, become one of my favourite books so far, even though the ending was quite a letdown - then again, I can't think about a better, more suitable way to stop all the raw pondering that cannot and doesn't want to give any answers - the characters were pictures of humans, like the readers are, after all.

I don't really know what to say. The book was brilliant and I enjoyed it very much and would like everybody to read it at some point of their life, though that would ideally be done because they get interested themselves, not because somebody else recommends them to do so, which is quite impossible due to the ever growing population that claims they don't either like to or have time or will to read, can't get themselves into it for one reason or another.
